

Det historiske hjørne

Det begyndte i 1968

I 1960'erne lå der næsten kun sommerhuse, strand og græsenge herude ved det nye Studstrupværk, der var under opbygning syd for Studstrup by.

Lige nord for værket lå nogle joller for svaj, og flere af de sejlglade bådejere i området savnede bedre faciliteter til deres fritidsinteresse. De ville egentlig bare gerne have en simpel træbro, så de kunne sejle uden først at skulle smide sko og bukser for at komme ud til deres både fra stranden. En håndfuld af disse bådejere snakkede lidt sammen om ønskerne, og en dag i juni måned 1966 satte de en notits i avisen, hvor de søgte andre interesserede til planer for oprettelse af en ny forening "Kalø Vig Bådelaug".

Det gav pote, og i september samme år kunne der indbydes til møde på Løgten Kro angående bygning af "Baadebro ved Studstrup".

Den 27. oktober afholdtes stiftende generalforsamling på kroen, og så gik det slag i slag i det næste års tid med at lægge planer for, hvordan man ville bygge den ønskede bådebro. Man søgte også nye interesserede (betalende) medlemmer. Mange betalte rask væk 10 års medlemskontingent forud, så der kunne komme startkapital til den nye klub. Og når man nu alligevel var i gang, kunne man jo lige så godt bygge en rigtig havn, så bådene kunne ligge ordentlig i læ bag et dækværk og læmole.

Selve havnebyggeriet kom i gang i august 1968.

Med egne medlemmer og venners arbejdsindsats, kom molen op at stå ud fra stranden syd for det Studstrupværkets område. Det var et projekt som blev løst ved snilde og kreativ planlægning. Overskudsjord fra Studstrupværkets igangværende udvidelse, flere skibslaster betonbrokker inde fra Århus havn, hvor Korn og Foderstofkompagniets Silo belejligt netop var sprunget i luften,

blev brugt til fundament af den nye dækmole, læmole mv. Ja sågar de gamle sporgognsskinner fra Ryesgade, kasserede facadeelementer fra Gellerupbyggeriet blev skaffet billigt og kom herud. Rygtet siger at også en hel nedlagt minkfarm endte i Kaløvig fundament.

Den gamle havn

Fra Knebel Vig anskaffede man en forlist beton-sænkekasse, som præsten i Tved havde set sig gal på og meget gerne ville have væk. Den blev hentet over fra Knebel Vig med slæbebåd, men grundstødte 10 meter for langt ude, så man blev nødsaget til at forlænge molen derud med yderligere ladninger af brokker og jord. En udrangeret gammel skonnert ("Avance") og nogle sænkede

Avance

pramme blev også anvendt og var en overgang i brug som molehoved. Alt kunne bruges, for det var friske og kreative folk der byggede den nye havn op. Nye medlemmer meldte sig fortsat ind i klubben og snart

blomstrede et rigt sejler- og venskabeligt sammenhold op omkring havnen. De fleste bidrog aktivt med tid og arbejdskraft, ledet af foretagsomme folk, så man fik færdiggjort den første havn. Ved dette arbejde skabtes sammen grundlaget for den sejlkлуб og havn vi i dag kender som Kaløvig Bådelaug.

Op igennem 1970'erne voksede klubben og mange arrangementer blev sat i gang. Nye medlemmer både fritidssejlere (m. sejl og motor) og fritidsfiskere satte deres præg på klubben, og der blev arrangeret forskellige sejladsaktiviteter på bugten, ligesom man også deltog i andre klubbers arrangementer.

"Klubhus" og andre faciliteter var blevet opsat af medlemmerne selv. Havnens egentlige godkendelse trak meget ud, hvilket bl.a. betyd, at der ikke måtte opføres bygninger på havnen. Så da det første bådværksted "Studstrup Bådværksted" blev indviet 1. april 1976, fik indehaveren kun en tilladelse til at opføre et stort telt på havnen som bådværksted. Det fungerede dog fint de næste 6 år.

Det var også i disse år, at man fik gang i rigtige kapsejladser, og flere af klubbens unge og ældre sejlere hev mange fine præmier hjem. Kaløvig var ved at få et godt navn i sejlsportskredse.

I 1978 syntes klubben, at man manglede et hjælpeskib til støtte for

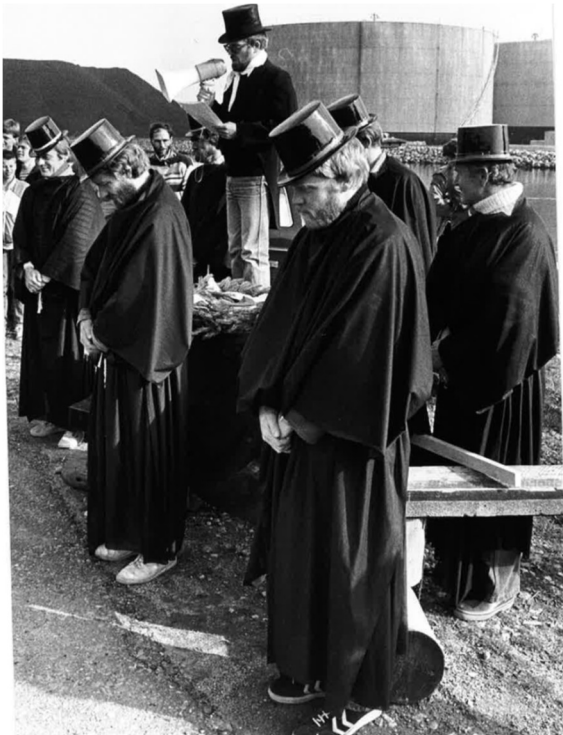

de mange arrangementer og opgaver som klubben var involveret i. Da Aarhus havn stod for at skulle sælge deres ældre lodsåad ARA, slog Kaløvig folkene til og bød på skibet. Den kunne de sagtens bruges herude i Kaløvig, så ARA blev købt for 75.500 kr.

Mange penge syntes nogle, men folkene herude i Kaløvig havde planer, og ARA fik med tiden 30 gode år som en populær aktør i den meget aktive sejlklub. ARA blev anvendt til alle mulige opgaver, som dommerbåde, sætning af bøjler og banemarkeringer, jagt og fiskeriture og assistance ved bjærgning og redningsopgaver, ofte i samarbejde med marine og myndigheder.

Den ny havn

Man havde en stor nabo herude i Studstrup der voksede og voksede. Studstrupværket skulle udvide med ny kullagerplads - og skulle nu selv bruge den plads Kaløvig havn optog. Ved generalforsamlingen i december 1978 orienteredes klubben medlemmer om, at det var blevet tid at flytte havnen.

Den gamle havn lægges i graven”

I flere samråd med Studstrupværket, kommune og myndigheder blev det bestemt, at der skulle anlægges en helt ny og anderledes havn, længere mod syd. Man enedes med Studstrupværket om en sum penge som erstatning til at bygge ny havn for. Grundet god investering med rigtig god forrentning af pengene, voksede beløbet meget, så man opnåede en rigtig stor fortjeneste til at bygge den nye havn op for. Den nye Lystbådehavn skulle blive en såkaldt "lagunehavn"

efter sydeuropæisk forbillede med en centralt beliggende ø i havnebassinet forbundet med broer.

Det tog et par år før de første anlægsarbejder begyndte for alvor. En del af aftalen var, at kaløvigerne selv skulle medvirke med

Det gamle dommertårn "futtet af”

nedtagning af den gamle havn, og ved fælles arbejdskraft – ca. 500 mand - løste man 30. oktober 1982 denne opgave og fjernede de gamle træbroer og fortøjningspæle ved en dages hårdt arbejde. Træværk fra molerne blev senere genanvendt i den nye havn, bl.a. til bygning af fiskernes nye røde huse og andre bygninger. Den ny havn blev bygget som et delvis selvbyggeri, hvor mange medlemmer knoklede og hyggede sig med mange forskellige byggeopgaver.

”Nybyggerne”

I sommeren 1983 stod den nye havn færdig til ibrugtagning, og den officielle indvielse og standerhejsning blev foretaget 19. maj 1984.

Fra indvielsen af den nye havn, hvor snoren "sejles over"

Det var en stor festdag, hvor Søværnets Tamburkorps og masser af festivitas tegnede dagen i Kaløvig. På Kaløvigernes ønskeseddel til den nye havn stod 3 ønsker:
1 Direktionsvogn, 1 flygel og en flagstang højere end den de havde inde i Egå Sejlklub.

Alle tre ønsker blev naturligvis opfyldt.

Ca. et årstid efter indvielse af den nye havn, kunne bådværkstedet rykke indendørs i en ny værkstedbygning. Her har det med senere skiftende ejerkreds stadig til huse.

Egen sejlerekole oprettedes også, hvor de mange fritidssejlere kunne lære om navigation og sikkerhed til søs.

Der var fortsat fremgang i Kaløvig klubben i 80erne, med masser af sejlport, træning og uddannelse.

Tirsdags- og onsdagssejladser, pigesejladser, De 3 Broer, De 2 Øer og optimister og meget mere var fast på programmet, ligesom

der også blev afholdt festlige sammenkomster og arrangeret udflugter for medlemmerne til forskellige interessante steder.

I 1988 indviede HKH Prins Henrik et nyt flot Sejlsportscenter i Kaløvig. Her skulle landets bedste sejlere kunne samles til træning og stævner, og derved medvirke til udvikling af klubbens egne sejlere og klubbens fremdrift. Fra både Århus by, Dansk Sejlunion og Team Danmark lød rosende ord om det fine initiativ. Centeret blev indrettet med kursuslokaler, cafeteria- og restaurantforhold, samt sovepladser for ca. 25 personer med omklædning og badefaciliteter.

Overnatningskapaciteten er sidenhen øget til 24 dobbeltværelser, dvs. 48 sengepladser

I gennem 1990'erne og frem til i dag er Kaløvig synonym med flotte sejlsportspræstationer, hyggelige familiesejlture samt øvrige sociale arrangementer. De forskellige grupper i havnen – Fiskerne, "de grå sæler", kajakafdelingen støtter op omkring de fælles værdier i klubben.

Allerede året efter indvielsen af den nye havn lagde Kaløvig havn og vand til et internationalt kapsejladsstævne, nemlig Folkebådenes Guldpokal (klassens VM) og efter 1988, hvor Kaløvig blev sejlsportscenter, er der afviklet utallige nationale og internationale mesterskaber. Kaløvig er således kommet på sejlsportens verdenskort.

I 1989 afvikledes således det prestigefyldte verdensmesterskab for Laserjoller og sidenhen er det blevet til 9 verdensmesterskaber,

8 europamesterskaber mange andre internationale og nationale stævner.

Alle stævner er takket være medlemmernes store indsats blevet gennemført på en kompetent og professionel måde og Kaløvig er blevet berømt for gæstfrihed og et godt humør.

Også på resultatsiden har kaløvigere været på præmiepodiet ved mange nationale og internationale stævner og ud over utallige europa- og verdensmesterskaber er det også blevet til olympiske medaljer i såvel 2000 som 2004 og 2008.

I 2009 måtte man desværre skille sig af med Sejlklubbens "gamle dame", ARA, som nu – efter 30 års indsats her i klubben, var i så dårlig stand, at man ikke længere turde anvende den. En reparation var for dyr, og gode kræfter i klubben bestemte sig for, at den skulle sælges tilbage til Aarhus Havn, eller rettere til den private forening, "Fonden Jakob" der derinde var i gang med at sætte den gamle slæbebåd JAKOB i stand.

Det ville blive en fin skæbne for ARA, hvis folkene bag Jakob kunne overtage hende og en dag få hende sat i fin stand igen. Fonden Jakob købte ARA for 1 krone, som i dag hænger fint indrammet i klubhuset.

Havnen i dag 2019

Kaløvig Bådelaug og bådehavn er i dag hjemsted for både en

meget aktiv ungdomsafdeling, sejlerskole, kapsejls, hygge og tursejlere, fiskere, "De grå sæler" – en aktiv gruppe af "+60 medlemmer", samt egen afdeling for havkajak og senest en vinterbader afdeling og flot sauna med havblik.

Havnen rummer her i 2019 ca. 550 bådpladser og omkring 850 medlemmer.

Havnen har faciliteter med restaurant og lokaler, som benyttes meget af både medlemmer og øvrige gæster. Her afholdes mange fester, ligesom der lægges lokaler til musik-og foredragsoplevelser, kombineret med god mad og drikke.

”MAX 3 КНОБ I HAVNEN

Mange har gennem årene smilet lidt, når de har mødt skiltet i havneindsejlingen, hvor alfabetet ikke lige følger de sædvanlige normer. Historien er at den daværende Havnemester i den gamle havn påtog sig at male et skilt til havneindsejlingen, som angav at der max måtte sejles med 3 knob i havnen.

Da skiltet først blev malet, efter det var monteret på bolværket, måtte havnemester jo hænge ud over kanten og male teksten, hvilket i farten gav den lidt forunderlige stavemåde, som man i dag stadig hygger sig med her i Kaløvig.

Nogle syntes at ”fejlen” skulle rettes da den nye havn blev indviet, men nej... nu var det sådan man skrev ”Max 3 Knob i Havnen”, og sådan skulle det vedblive at være, og sådan kender man tydeligt sin havn når man kommer sejlede den dag i dag.

Vi har lov at være en anelse specielle herude.

*Tekst:
Flemming Steen Sørensen.*

*Redaktion:
Jens Villumsen.*

*Kildemateriale:
Medlemsblade, billedarkiv samt snak med forskellige medlemmer*